

РЕШЕНИЕ

№ 1671

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **105** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр. II от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 457 от 07.01.2022 г. на С. И. С., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение от 07.09.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 20-и състав, постановено по НАХД № 12042/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 513р-58024/16.07.2020 г., издадено от директор на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на касатора, на основание чл. 209а, ал. 4, пр. 2 от Закона за здравето /ЗЗ/, във връзка с чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето и чл. 53, ал. 1 от ЗАНН е наложено наказание „глоба“ в размер на 300 /триста/ лева за нарушение на чл.209а, ал.1 от ЗЗ.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност на съдебното решение поради противоречието му с материалния закон, необоснованост и допуснати процесуални нарушения. Касаторът твърди, че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка. Моли за отмяна на съдебното решение и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание, касаторът - С. И. С. чрез адв. Е. И. редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – СДВР, редовно призован, в съдебно заседание не се представлява. Представени са писмени бележки, в които се излагат доводи за

неоснователност на жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура – прокурор Ц. моли съда да отхвърли касационната жалбата като неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното

Касационната жалба се счита подадена в срок, доколкото с Определение № 9852 от 10.10.2021 г., постановено по адм. дело № 11622/2021 г. по описа на АССГ, 9-и касационен състав е възстановен пропуснатия срок за обжалване на решението, подадена е от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Въз основа на събрания в първоинстанционното производство доказателствен материал районният съд е приел за установено, че на 27.06.2020 г., около 10.40 часа, в [населено място], на [улица], при спирка на масовия градски транспорт „Метростанция „Х. К.“, С. И. С. се намирал в автобус, пътуващ по линия № 285, без поставена защитна маска на лицето си или друго средство, покриващо носа и устата му, в условията на обявената в Република България извънредна епидемична обстановка с горепосочените решения на Министерски съвет, и в неизпълнение на въведеното на основание чл.63,ал.3 от Закона за здравето /регламентиращ кога е налице непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите/, със заповедта на министъра на здравеопазването №РД01-353/22.06.2020 г., в т.4 задължение за всички лица, когато се намират в обществения транспорт, в аптеките и лечебните заведения да носят защитна маска за лице или друго средство с аналогична функция, което било констатирано полицейските служители при сектор „Общинска полиция“ при „ПП“ – СДВР – Р. С. и П. В., назначени като ПП за ООР оказване на съдействие на контрольорите от ЦГМ, които по същото време изпълнявали тези си служебни задължения. Те преценили, че С. И. С. е извършил нарушение на чл.209а, ал.1 от Закона за здравето, за което му бил съставен АУАН, който С. отказал да подпише, като последното било удостоверено с подписа на един свидетел. Въз основа на акта било издадено обжалваното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при издаване на АУАН и съставяне на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на лицето.

Решението е правилно. Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя правните изводи на въззивния съд.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранично и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила, за които се твърди в касационната жалба.

Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора

доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи, съображенията, за които се възприемат изцяло от настоящата инстанция.

Настоящият касационен състав счита за правилни изводите, че както при съставянето на АУАН, така и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. АУАН, въз основа, на който е постановено обжалваното НП, също е в съответствие със законовите изисквания. Както АУАН, така и НП, съдържат установените в ЗАНН реквизити за редовността им, а направеното в тях фактическо описание на нарушението е пълно и ясно, и съответства на посочената като нарушена законова разпоредба, като пълно и точно е описана нарушената противоепидемична мярка и конкретните заповеди на МЗ, с които е въведена. Констатираното и впоследствие санкционирано нарушение по чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето е доказано от обективна и субективна страна.

Извършеното от С. И. С. деяние не представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Извършеното нарушение е застрашило здравето на потенциално неограничен кръг лица, поради което следва да се приеме, че обществената опасност в случая се отличава с достатъчен интензитет, за са се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на спора и във връзка с разпоредбата чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 т 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал. 2 предл. 1 от АПК, Административен съд София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.09.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-и състав, постановено по НАХД № 12042/2020 г.

ОСЪЖДА С. И. С., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

